

Sygn. akt I CZ 50/07

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku G. L.

przy uczestnictwie H. P. i in.,

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 maja 2007 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 19 października 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 października 2006 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił apelację wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Rejonowego w W. o stwierdzeniu nabycia spadku po W. K., zmarłej dnia 20 września 1988 r., oraz po C. K., zmarłym dnia 17 lipca 1998 r. Sąd Okręgowy stwierdził, że apelacja wniesiona przez pełnomocnika wnioskodawczynie będącego adwokatem nie czyni zadość wymaganiu przewidzianemu w art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ zawarty w niej wniosek, ograniczający się do żądania zmiany zaskarżonego postanowienia i orzeczenia odmiennie co do istoty sprawy przez stwierdzenie nabycia spadku na podstawie testamentu z dnia 14 maja 1997 r., nie zawiera sformułowania, iż należy go odnieść do pkt 2 zaskarżonego postanowienia. Niespełnienie wskazanego wymagania uniemożliwia nadanie apelacji dalszego biegu, wobec czego wniesiona apelacja – zgodnie z art. 370¹ k.p.c. – ulega odrzuceniu.

W zażaleniu wnioskodawczynie zarzuciła Sądowi Okręgowemu błędne ustalenie, że wniesiona apelacja nie zawiera wskazania zakresu żądanej zmiany zaskarżonego orzeczenia. W apelacji bowiem wyraźnie wskazano, że zaskarżono nią postanowienie Sądu pierwszej instancji jedynie w pkt 2. W tej sytuacji nie powinno budzić wątpliwości, że zawarte w niej wnioski o zmianę zaskarżonego postanowienia ewentualnie o jego uchylenie dotyczą zaskarżonej części postanowienia. W konkluzji załączona wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 368 § 1 k.p.c., apelacja powinna zawierać oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości czy w części, zwięźle przedstawienie zarzutów, uzasadnienie zarzutów, powołanie, w razie potrzeby, nowych faktów i dowodów oraz wykazanie, że ich powołanie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynikła później, oraz wniosek o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia. Wymagania te – zgodnie z art. 13 § 3 k.p.c. – stosuje się do apelacji wnoszonej w postępowaniu

nieprocesowym od postanowień sądu pierwszej instancji orzekających co do istoty sprawy (art. 518 k.p.c.).

Według art. 370¹ k.p.c., apelację sporządzoną przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, niespełniającą wymagań określonych w art. 368 § 1 pkt 1 – 3 i pkt 5, sąd pierwszej instancji odrzuca bez wzywania do usunięcia tych braków. Ustawodawca nie przesądził jednak o tym, że wskazane w powołanych przepisach elementy wymaganej treści apelacji muszą być przedstawione w określonej części pisma lub w określonej kolejności.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał w swoich orzeczeniach, że postępowanie apelacyjne jest mniej sformalizowane niż postępowanie kasacyjne, oraz że krytyczna ocena apelacji sporządzonej przez adwokata lub radcę prawnego w sposób odbiegający od profesjonalnego standardu, nie uzasadnia odrzucenia apelacji, jeżeli zakres zaskarżenia orzeczenia lub zarzuty apelacyjne i ich uzasadnienie nie budzą wątpliwości (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2002 r., I CZ 57/02, niepubl., z dnia 30 czerwca 2006 r., V CZ 48/06, niepubl. oraz z dnia 12 lipca 2006 r., V CZ 52/06, niepubl.).

W apelacji złożonej w niniejszej sprawie wnioskodawczyni wskazała, że na podstawie art. 518 k.p.c. zaskarża postanowienie Sądu Rejonowego I Wydział Cywilny z dnia 8 maja 2006 roku w punkcie 2 (k. 400). Następnie, precyzując wniosek o zmianę lub uchylenie zaskarżonego orzeczenia, wskazała, że wnosi o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy poprzez stwierdzenie nabycia spadku na podstawie testamentu notarialnego z dnia 14.05.1997 r. w całości przez wnioskodawczynię ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania (k. 401). Zakres zaskarżenia postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 maja 2006 r. nie budzi zatem wątpliwości, postanowienie to zostało przez załączą zaskarżone w części obejmującej stwierdzenie nabycia spadku po C. K., zmarłym dnia 17 lipca 1998 r., co potwierdzają dodatkowo wywody zawarte w uzasadnieniu apelacji. W tej sytuacji ocenę Sądu Okręgowego, wyrażającą się stwierdzeniem, że nienależyte sprecyzowanie wniosku o zmianę lub uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu

pierwszej instancji uniemożliwia nadanie apelacji dalszego biegu, trzeba uznać za wadliwą.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ k.p.c. postanowił, jak w sentencji.